

عنوان مقاله:

احساس دینی از دیدگاه شلایرماخر و نقد اتو بر آن

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 120

نویسندگان:

یوسف شاقول - استادیار گروه فلسفه، دانشگاه اصفهان

مژگان گلزار اصفهانی - دانش آموخته فلسفه غرب، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

فریدریک دانیل ارنست شلایرماخر (۱۷۶۸-۱۸۳۴)، یکی از فلاسفه و الهی‌دانان برجسته است که به خاطر تلاش اثر گذارش بر الهیات جدید، بعد از عصر روشنگری، شهرت یافته است. یکی از جنبه‌های بارز و مهم دیدگاه دین شناختی شلایرماخر، این است که او برای نخستین بار در عصر روشنگری پرسش از ماهیت دین را مطرح کرد. او تلاش کرد سیستمی نظام‌مند ارائه دهد و دین را بر پایه‌هایی استوار کند که از انتقادات عقل‌گرایان در امان باشد. به همین علت، او دین را «احساس وابستگی مطلق» نامید. تعریف شلایرماخر از دین به احساس، تاثیر بسزایی بر اندیشه متفکران پس از او داشته است. از جمله این متفکران می‌توان به رودلف اتو اشاره کرد، او نیز بر احساسات تاکید کرد؛ اما احساس وابستگی مطلق شلایرماخر را مورد انتقاد قرار داد و در عوض، احساس مخلوق بودن را مهمترین مولفه دین دانست. در این مقاله، سعی بر آن است تا ضمن تحلیل و بررسی دیدگاه شلایرماخر در مورد احساس دینی، به انتقاداتی که از جانب اتو بر این دیدگاه وارد شده است، اشاره کنیم.

کلمات کلیدی:

احساس دینی، وابستگی مطلق، شهود، مخلوقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210655>

